

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ea:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos képviselőjében rendőri intézkedés ellen előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasz az előállítás időtartama tekintetében

h e l y t a d o k,

a panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) képviselő
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselőjében képviselő postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben a panaszossal szemben fogantatott rendőri intézkedést kifogásolta. A képviselő kérte, hogy a panaszt a Panasztestület vizsgálja ki.

A képviselő beadványában előadta, hogy a panaszos *-n a * vasút vonalon vonatközlekedést vett igénybe utazási utalvánnyal és menetjeggyel. A vonaton a panaszos a jegyvizsgáló kérésére átadta a munkáltatója által saját nevére kiállított utazási utalványt, amelyet a rendőr „elkobzott”, mivel a munkáltatói aláírás hamisnak bizonyult. A panaszos a lefoglalást tudomásul vette. Ezt követően *-n * órától * óráig a panaszossal szemben – „meglepetésére” – személyi szabadságot korlátozó intézkedést fogantatottak.

A képviselő álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott intézkedés az arányosság elvét sértette, amellyel emberi méltóságát megalázták. A képviselő állítása szerint a panaszossal szemben alkalmazott bánásmód és hangnem „aláássza a közhatalomba vetett állampolgári bizalmat, lejárhatja a panaszt és a bűncselekményt el nem követő panaszoshoz méltatlan”.

A képviselő felháborítónak tartja, hogy „egy jogállamban, ellenállást nem tanúsító kényszerintézkedéssel érintett fél előállítására miért került sor egyáltalán, ráadásul mintegy három és fél óra időtartamban”.

A képviselő beadványához csatolta a lefoglalás elrendeléséről szóló határozat, a lefoglalásról szóló jegyzőkönyv és az előállítás időtartamáról szóló igazolás másolati példányát.

A beadványban foglaltak alapján a képviselő a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- az előállítás jogalapját és arányosságát;
- az előállítás időtartamát;
- a méltatlan bánásmódot és hangnemet;
- a bűncselekmény elkövetését.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezete II. cikke által biztosított emberi méltósághoz fűződő és a IV. cikkének (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában állította elő a panaszt az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, hiszen vele szemben közokirat-hamisítás bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú merült fel, e tekintetben az előállítás nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Panasztestület az előállítást aránytalannak minősítette, így az súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Panasztestület a két fél tényelőadása között tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme nem volt megállapítható.

A Panasztestület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke elérte azt a szintet, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- panaszbeadvány;
- parancsnoki kivizsgálás;
- rendőri jelentés;
- előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés;
- előállítás időtartamáról szóló Igazolás;
- a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló Nyilatkozat;
- az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló Nyomtatvány;

IV.

Jelen eljárásban megállapítást nyert, hogy a képviselő által csatolt ügyvédi meghatalmazás kifejezetten és kizárólag a panaszosnak a Rendőrkapitányság intézkedésével szemben benyújtott rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálása során történő jogi képviselet ellátására irányult, ezért a képviselő *-n végzésben hiánypótlásra került felhívásra. A képviselő a végzést *-n vette át, azonban jelen közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó meghatalmazást nem juttatott el a hatóság részére.

A leírtak alapján a Ket. 33. § (3) bekezdés c) pontja értelmében hiánypótlás közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő időtartam nem számít be az ügyintézési határidőbe, így az eljárás befejezésének határideje *. napjára módosult.

Jelen közigazgatási hatósági eljárás során a képviselő által előterjesztett beadványában foglaltakon túlmenően további nyilatkozatot, illetőleg további bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – a rendőri jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

V.

A rendelkezésre álló – a III. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentésben foglaltak szerint a rendőrök szolgálati feladatuk ellátása során *-n * órakor megjelentek – a Tevékenység-irányítási Központ által

továbbított utasítás alapján – a MÁV-Start Zrt. jegyvizsgálója rendőri intézkedés kért. A bejelentés szerint a jegyvizsgáló – a vasútállomást elhagyva – a vonaton történő jegyellenőrzés során az egyik utasnál hamis közalkalmazotti, kedvezményes utazásra jogosító papírt vélt felfedezni. A helyszínen a rendőrök felvették a kapcsolatot a jegyvizsgálóval, aki elmondta, hogy * órákor a vonaton felszólította a panaszost, hogy ellenőrzés céljából mutassa be a kedvezményes utazásra jogosító okmányát. Ekkor a panaszos átadta a nevére szóló, *. napjától *. napjáig érvényes, a * által kiállított közalkalmazotti utazási utalványt, amelyről megállapította, hogy a munkáltatói aláírás hamis. Ezt követően a rendőrök a panaszost igazolásra szólították fel, majd az intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy mivel a helyszínen hitelt érdemlően nem lehet megállapítani az okmányban foglalt adatok (aláírás) valóságát, ezért a * épületébe kerül előállításra, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A panaszos a rendőr által feltett kérdésre elmondta, hogy ő valóban a * alkalmazottja, az utalványt a munkáltatója állította ki *-n. A panaszostól átvételi elismervény ellenében egy darab menetjegy és egy darab utazási kedvezmény került átvételre. Ezt követően a rendőrök további intézkedés megtétele végett a panaszost – utasítás alapján – a Rendőrkapitányságra átkísérték, * órákor panasz -és sérülésmentesen átadták.

A rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja – aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható – alapján került sor.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása *-n * órától *-n * óráig tartott.

A fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló Nyilatkozat tanúsága alapján – amelyet aláírásával igazolt – a panaszost * órákor nyilatkoztatták étkezési, illetőleg egyéb igényeiről, valamint hozzátartozó kiértékeléséről. A panaszos kérte hozzátartozó kiértékelését, amely * órákor megtörtént.

Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló Nyomtatvány alapján a panaszos *-n * órától *-n * óráig előállító helyiségbe került elhelyezésre.

A Robotzaru Neo rendszer „Ügyirat Adatai” panel a * számú ügyben az előállítás időtartama alatt rögzítésre került *-n * órákor lefoglalási határozat, * órákor lefoglalási jegyzőkönyv, * órákor bűnjeljegyzék.

A parancsnoki kivizsgálásról szóló rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszossal szemben mind a rendőri intézkedés során, mind a Rendőrkapitányságra történő átszállítása során mindvégig kulturált, a rendőri hivatáshoz méltó illetve a rendőrség hivatásos állományú tagjától elvárt hangnemben kommunikáltak.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak*

elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetővizsgáló feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdés alapján „*Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.*”

A képviselő álláspontja szerint a panaszost olyan cselekmény elkövetésével gyanúsították meg, amelyet nem követett el.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy a nyomozó hatóság által a büntetőeljárásban foganatosított eljárási cselekményeket kifogásoló intézkedések (gyanúsítás) kapcsán felmerülő panasz vizsgálatára jelen eljárásban hatáskörrel nem rendelkezem, tekintettel arra, hogy arra az ügyészség jogosult, amelynek okán a vizsgálatot mellőztem, ezért jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

VII.

A képviselő által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1) Előállítás jogalapja

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1. pontja alapján „*A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzését.*”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint „*A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.*”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 342. § (1) bekezdés b) pontja értelmében „*Aki hamis, hamisított vagy más nevére szóló valódi közokiratot felhasznál, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*”

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja értelmében „*fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).*”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával*”.

A képviselő álláspontja szerint a panaszos előállítására jogalap hiányában került sor.

A határozat V. részében kifejtettek alapján megállapítást nyert, hogy *-n * órakor a MÁV-Start Zrt. jegyvizsgáló munkatársa tett bejelentést és kért rendőri intézkedést a * vasútvonalon közlekedő vonathoz, tekintettel arra, hogy a jegyellenőrzés során az egyik utas – a panaszos – utazási kedvezményre jogosító hamis okmányt mutatott fel.

A rendőrök a bejelentés alapján kapott utasítás szerint a vonat érkezésének időpontjában * órakor megjelentek a * peronjánál. A helyszínen a rendőrök a jegyellenőrt meghallgatták, majd a panaszost igazolásra szólították fel, amely keretében a kérdéses okmányt a panaszos rendőröknek átadta.

Megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben – közokirat-hamisítás bűntett miatt – felmerült a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Erre tekintettel az intézkedő rendőr indokoltnak tartotta a panaszos *-ra történő előállítását, ahonnan a kapott utasítás alapján átkísérésre került a Rendőrkapitányság épületébe további intézkedések végrehajtása végett, annak érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúját, az esemény körülményeinek tisztázását további eljárási cselekmények foganatosításával megerősítsék, vagy kizárják.

Mindezekre tekintettel az intézkedő rendőr a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának, végső soron az állam büntetőjogi igényének esetleges kielégítése érdekében indokoltan, kellő jogalappal döntött a panaszos előállítása mellett.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez. Erre figyelemmel az intézkedő rendőrnek nem feladata a kérdéses okmány valódiságtartamának, így a felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú megállapítása, az a nyomozó hatóság feladata.

A rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanú fennállt, ezért a nyomozás esetleges elrendeléséhez, valamint a tényállás további tisztázása érdekében az előállítás foganatosítására csak a szükséges mértékben az elérni kívánt céllal arányban került sor, ezért a rendőrök az Rtv. 15. §-ában foglalt nyilvánvaló hátrányokozás tilalmát nem szegték meg.

A leírtak alapján az erre vonatkozó panasz alaptalan.

2) Előállítás időtartama és arányossága

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján „*A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.*”

A képviselő sérelmezte, hogy a panaszos előállítása mintegy három és fél óra hosszáig tartott.

A határozat V. részében kifejtettek alapján megállapítható, hogy az előállítás időpontja *-n * óra, annak befejező időpontja * óra. A Rendőrkapitányságra történő átkísérés időpontja * óra. A panaszost * órákor nyilatkoztatták az étkezési lehetőségekre, a hozzátartozó kiértésítésére. A panaszos előállító helyiségbe * órától * óráig tartózkodott, amely időtartam alatt a panaszos hozzátartozója * órákor lett kiértésítve, illetőleg a nyomozó hatóság – a kérdéses okmány bizonyítási eszközként történő lefoglalása céljából – * órákor a lefoglalási határozatot és * órákor pedig a lefoglalási jegyzőkönyvet készítette el és rögzítette a rendszerben. Ezen nyomozási eljárási cselekményben érintett volt a panaszos, hiszen mint kényszerintézkedéssel érintett személy a határozat egy példányából kapnia kellett, amely meg is történt, figyelemmel arra, hogy a képviselő a határozat másolati példányát beadványához is csatolta, valamint a lefoglalásról szóló jegyzőkönyvet a kényszerintézkedéssel érintett személynek aláírásával el kellett látnia.

Megállapítható, hogy a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja merült fel, ezért a MÁV jegyvizsgálójának felkérésre a rendőrnek az Rtv. 13. §-a alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett.

Az okirat-hamisítás bűncselekményének alapos gyanúja miatt a rendőr jogszerűen döntött a panaszos előállításáról. Az intézkedő rendőr a panaszost * órákor a *-ra állította elő. A jelentés szerint a rendőr a kedvezményes utazásra jogosító igazolvány valódisága kérdésében nem tudott döntést hozni, ugyanakkor az okirat valódiságának megkérdőjelezése kizárólag a jegyvizsgáló azon feltételezésén alapult, amely szerint az okiraton lévő aláírás nem valódi. Ezen állítással szembeállt a panaszos azon nyilatkozata, amely szerint az okiratot a munkáltatója állította ki számára. A rendőr az okiratot a panaszostól a menetjeggyel együtt elvette, arról átvételi elismervényt adott.

Ezt követően az eljáró hatóság majdnem két órányi fogvatartást követően a panaszos más rendőri objektumba történő átszállításáról döntött, ahol a panaszos további fogva tartása mellett a hamisnak vélt okirat lefoglalásán kívül más, érdemi eljárási cselekményt vele szemben nem fogantatosítottak.

A rendőrnek lett volna lehetősége, hogy a panaszos munkáltatóját az okirat kiállításával kapcsolatban telefonon megkeresse, amelynek eredményére tekintettel — feltéve, hogy az okirat valódisága igazolható — mód nyílhatott volna a fogvatartás megszüntetésére. Amennyiben az okirat valódiságát a telefon útján kapott információ, vagy egyéb körülmények továbbra is kérdésessé tették volna, úgy az eljáró hatóságnak arra is módja lett volna, hogy az okiratot a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 151. (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 170. (4) bekezdésére, halaszthatatlan nyomozási cselekményként lefoglalja, ezzel szintén szükségtelenné téve a panaszos személyi szabadságának további korlátozását.

A fentiek alapján a panasz erre vonatkozó része megalapozott.

3) A méltatlan bánásmód és hangnem

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés alapján „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés értelmében „*A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható*”.

A képviselő állítása szerint a panaszossal szemben alkalmazott bánásmód és hangnem „aláássa a közhatalomba vetett állampolgári bizalmat, lejáratja a panaszost és a bűncselekményt el nem követő panaszoshoz méltatlan”.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A képviselő saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel.

Az ügyben az ellenkező állítások értékelése során a III. részben hivatkozott rendőri jelentések közokirati minősége alapján – a képviselő által előadottak – az azokban foglaltakat fogadtam el, megállapítva, miszerint a rendőrök az intézkedésük során nem tanúsítottak méltatlan bánásmódot a panaszossal szemben.

A leírtak alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

VIII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján „*Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni*”.

A Panasztestület állásfoglalása szerint a panaszossal szemben felmerült bűncselekményi gyanút a rendőrség az intézkedés helyszínén már kizárhatta volna. Ugyan az intézkedő rendőr meghallgatta a bejelentőt és a panaszost, megtekintette a bűncselekményi gyanúval érintett utazási utalványt, mint közokiratot és a helyszínen átvételi elismervény ellenében lefoglalta a vonatjegyet. Az okirat valódiságáról a helyszínen azonban a rendőr egyszerűen meggyőződhetett volna azáltal, hogy telefonon felhívja a panaszos munkáltatóját. A munkáltató meghallgatásával ugyanis egyszerűen tisztázni lehetett volna a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút. És amennyiben ezen cselekmény elvégzése további cselekmények érdemi végrehajtását indokolta volna, akkor lehetett volna a panaszost előállítani a kapitányságra. Figyelemmel arra, hogy a rendőrség nem merítette ki a helyszínen rendelkezésére álló lehetőségeket a felmerült bűncselekményi gyanú tisztázása érdekében és e nélkül foganatosították a panaszos előállítását, ezért a Panasztestület megítélése szerint az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelménye sérült, amely a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a súlyos sérelmét idézte elő.

A Panasztestület álláspontjával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben – közokirat-hamisítás büntett miatt – felmerült a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Erre tekintettel az intézkedő rendőr indokoltnak tartotta a panaszos *-ra történő előállítását, ahonnan a kapott utasítás alapján átkísérésre került a Rendőrkapitányság épületébe további intézkedések végrehajtása végett, annak érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúját, az esemény körülményeinek tisztázását további eljárási cselekmények foganatosításával megerősítsék, vagy kizárják.

Mindezekre tekintettel az intézkedő rendőr a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának, végső soron az állam büntetőjogi igényének esetleges kielégítése érdekében indokoltan, kellő jogalappal döntött a panaszos előállítása mellett.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvitelét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez. Erre figyelemmel az intézkedő rendőrnek nem feladata a kérdéses okmány valódiságtartamának, így jelen esetben a munkáltató telefon útján történő felhívása, mert azzal még nem zárható ki a felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, annak megállapítása a nyomozó hatóság feladata.

A rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanú fennállt, ezért a nyomozás esetleges elrendeléséhez, valamint a tényállás további tisztázása érdekében az előállítás foganatosítására csak a szükséges mértékben az elérni kívánt céllal arányban került sor, ezért a rendőrök az Rtv. 15. §-ában foglalt nyilvánvaló hátrányokozás tilalmát nem szegték meg.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I. § (1) bekezdés, 397/J. § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. § (7), (9) bekezdés, 1. § (2) bekezdés 1. pontja, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 97. § (1) bekezdés h) pontja, 15. § (1) bekezdés, 33. § (3) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdés;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés b) pontja.

Budapest, 2017. július 24.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**